

Het Boek Daniël - Nummer Zevenentwintig

Nog een geheime droom

Jeff Pippenger

2023-12-22

Nebukadnezars tweede droom markeert de „tijd van het einde”, wanneer twee klassen aanbidders worden geroepen te komen en de „toename van kennis” te onderzoeken die in 1798 werd ontzegd. Daniël wordt vervolgens ook geïdentificeerd als Beltsazar, waarmee hij wordt aangewezen als Gods verbondsvolk, want een naamsverandering markeert profetisch een verbondsrelatie. Nebukadnezar erkende dat Daniël de tegenwoordigheid van de Heilige Geest had, en op grond van zijn eerdere ervaring met Daniël meende hij dat „geen geheim” Daniël in verlegenheid zou brengen, maar het geheim van deze droom bracht Daniël wel in verlegenheid.

O Beltsazar, overste der magiërs, omdat ik weet dat de geest der heilige goden in u is en geen geheimenis u in verwarring brengt, vertel mij de gezichten van mijn droom die ik gezien heb, en de uitlegging daarvan. Dit nu waren de gezichten van mijn hoofd op mijn bed: ik zag, en zie, een boom in het midden der aarde, en zijn hoogte was groot. De boom werd groot en sterk, en zijn hoogte reikte tot aan de hemel, en hij was zichtbaar tot aan het einde der ganse aarde. Zijn bladeren waren schoon en zijn vrucht overvloedig, en daarin was voedsel voor allen; de dieren des velds vonden schaduw onder hem, en de vogelen des hemels woonden in zijn takken, en al wat leeft werd ervan gevoed. Ik zag in de gezichten van mijn hoofd op mijn bed, en zie, een wachter en een heilige daalde neer uit de hemel. Hij riep met kracht en sprak aldus: Houw de boom om en kap zijn takken af, schud zijn bladeren af en verstrooi zijn vrucht; laat de dieren van onder hem wegvlugten en de vogelen uit zijn takken. Doch laat de tronk van zijn wortelen in de aarde, ja, met een band van ijzer en koper, in het jonge gras des velds; en laat hij nat worden van de dauw des hemels, en laat zijn deel zijn met de dieren in het gras der aarde. Laat zijn hart veranderd worden, zodat het niet meer eens mensenhart zij, en laat hem het hart van een dier gegeven worden; en laat er zeven tijden over hem heengaan. Deze zaak is naar het besluit der wachters, en dit bevel naar het woord der heiligen, opdat de levenden weten dat de Allerhoogste heerst over het koninkrijk der mensen, en het geeft aan wie Hij wil, en daarover de geringste onder de mensen aanstelt. Deze droom heb ik, koning Nebukadnezar, gezien. Verklaar gij nu, o Beltsazar, de uitlegging daarvan, aangezien al de wijzen van mijn koninkrijk niet in staat zijn mij de uitlegging bekend te maken; maar gij zijt daartoe in staat, want de geest der heilige goden is in u. Toen was Daniël, wiens naam Beltsazar was, ongeveer een uur ontzet, en zijn gedachten verschrikten hem. De koning nam het woord en zei: Beltsazar, laat de droom of de uitlegging daarvan u niet verschrikken. Beltsazar antwoordde en zei: Mijn heer, de droom zij voor hen die u haten, en de uitlegging daarvan voor uw vijanden. Daniël 4:9–19.

Daniël wordt „verontrust” door de droom en de uitleg, want hij kan begrijpen hoe Nebukadnezar aanstoot zou kunnen nemen aan de uitleg; maar zodra Nebukadnezar hem aanmoedigt te spreken, geeft Daniël Nebukadnezar een waarschuwing voor het komende oordeel. De waarschuwing voor

het komende oordeel is symbolisch voor de waarschuwing van de eerste engel die ten tijde van het einde, in 1798, kwam.

Toen stond Daniël, wiens naam Beltsazar was, een uur lang versteld, en zijn gedachten verschrikten hem. De koning nam het woord en zei: Beltsazar, laat de droom of zijn uitlegging u niet verschrikken. Beltsazar antwoordde en zei: Mijn heer, de droom zij voor hen die u haten, en zijn uitlegging voor uw vijanden. Daniël 4:19.

Daniël was „een uur ontzet”. Het „uur” is een van de vijf keren dat het woord „uur” in het boek Daniël voorkomt, en het wordt nergens anders in het Oude Testament gevonden. Hier stelt het de tijdsperiode voor waarin Daniël, als vertegenwoordiger van de „wijzen” die de toeneming van kennis verstaan, zich gereedmaken om de waarschuwing van de eerste engel te geven, die de opening van het onderzoekend oordeel op 22 oktober 1844 aankondigt. Daniëls uitleg van de droom omvat niet alleen de aankondiging van een komend oordeel, maar ook een oproep aan Nebukadnezar om met de zonde te breken, hetgeen het eeuwige evangelie van de eerste engel voorstelt. Het „uur” zou profetisch geplaatst worden in de tijd van het einde, in 1798, toen de eerste engel de geschiedenis binnentrad. De eerste engel trad de geschiedenis binnen in 1798, bij de voltooiing van de „zeven tijden” van Gods wraak, gebracht over het noordelijke koninkrijk, begonnen in 723 v.Chr.

Want dit zijn de dagen der wraak, opdat alles vervuld worde wat geschreven is. Maar wee de zwangeren en hun die zogen in die dagen! want er zal grote benauwdheid zijn in het land en toorn over dit volk. En zij zullen vallen door de scherpte van het zwaard en als gevangenen weggevoerd worden onder alle volken; en Jeruzalem zal door de heidenen vertreden worden, totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn. Lukas 21:22–24.

Nebukadnezar moest leven met het hart van een dier gedurende de tijd van Gods wraak, die over het noordelijke koninkrijk van Israël werd gebracht, want Nebukadnezar was de koning van het noorden. Lukas duidt diezelfde periode aan als „tijden” („de tijden der heidenen”), in het meervoud, wanneer hij het eindpunt van de vertreding van Jeruzalem aangeeft.

En zij zullen vallen door de scherpte van het zwaard en als gevangenen weggevoerd worden onder alle volken; en Jeruzalem zal door de heidenen vertreden worden, totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn. Lukas 21:24.

In het boek Openbaring werden de tijden waarin de heidenen het heiligdom en de legermacht vertraptten eenvoudig aangeduid als twaalfhonderd zestig jaren, want daarmee werd eenvoudig de periode van pauselijke vervolging benadrukt.

Maar laat de voorhof, die buiten de tempel is, erbuiten en meet die niet; want hij is aan de heidenen gegeven; en zij zullen de heilige stad vertreden tweeënveertig maanden lang. En Ik zal macht geven aan Mijn twee getuigen, en zij zullen profeteren duizend tweehonderdzestig dagen, gekleed in zakken. Openbaring 11:2, 3.

De waarschuwingsboodschap die Daniël aan Nebukadnezar gaf, vertegenwoordigt de waarschuwing voor het komende oordeel. De komst van die waarschuwingsboodschap is

symbolisch gesitueerd in 1798, het tijdstip waarop de eerste engel kwam om te waarschuwen voor het naderende onderzoekend oordeel. Het voorzegde oordeel over Nebukadnezar vond plaats bij het tweede gebruik van het woord „uur” in hoofdstuk vier.

Dit alles kwam over koning Nebukadnezar. Aan het einde van twaalf maanden wandelde hij in het paleis van het koninkrijk Babel. De koning sprak en zei: Is dit niet het grote Babel, dat ik gebouwd heb tot een huis van het koninkrijk, door de macht van mijn kracht en tot eer van mijn majesteit? Terwijl het woord nog in de mond van de koning was, viel er een stem uit de hemel, zeggende: O koning Nebukadnezar, tot u wordt gesproken: Het koninkrijk is van u geweken. En men zal u uit de mensen verstoten, en uw verblijf zal zijn bij de dieren van het veld; men zal u gras doen eten als runderen, en er zullen zeven tijden over u voorbijgaan, totdat u erkent dat de Allerhoogste heerst over het koninkrijk der mensen en het geeft aan wie Hij wil. Op hetzelfde ogenblik werd dit woord aan Nebukadnezar vervuld; en hij werd uit de mensen verstoten, at gras als runderen, en zijn lichaam werd nat van de dauw des hemels, totdat zijn haren gegroeid waren als arendsveren en zijn nagels als vogelklauwen. Daniël 4:28–33.

Het oordeel dat was voorzegd, kwam in hetzelfde „uur” waarin Nebukadnezar zijn hart tot hoogmoed verhief. Het onderzoekend oordeel dat was voorzegd, kwam toen het „uur” van Gods onderzoekend oordeel aanving.

Het „uur” van Gods oordeel op 22 oktober 1844 had twee klassen aanbidders voortgebracht, voorgesteld als de „wijzen” en de „goddelozen” in Daniël hoofdstuk twaalf, en die ook werden voorgesteld als „wijs” of „dwaas” in de gelijkenis van de tien maagden, en die eveneens werden voorgesteld als degenen die door het geloof gerechtvaardigd werden in Habakuk hoofdstuk twee, die werden gesteld tegenover hen die hetzelfde karakter openbaarden als Nebukadnezar in het „uur” waarin zijn oordeel kwam.

Zie, zijn ziel die zich verheft, is niet oprecht in hem; maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven. Habakuk 2:4.

De twee klassen in elk van de drie lijnen werden geopenbaard toen de „ure” van zijn oordeel aanbrak op 22 oktober 1844, hetgeen door Nebukadnezars „ure” van oordeel wordt voorgesteld. 1798 was de afsluiting van de „eerste” verontwaardiging van „zeven tijden”, toen het pausdom ophield voorspoedig te zijn, want het werd een dodelijke wond toegebracht.

En de koning zal handelen naar zijn eigen wil; en hij zal zichzelf verheffen en zich groot maken boven elke god, en wonderbaarlijke dingen spreken tegen de God der goden, en hij zal voorspoedig zijn totdat de gramschap voleindigd is; want wat vastgesteld is, zal geschieden. Daniël 11:36.

1844 was het einde van de „laatste” verontwaardiging:

En hij zeide: Zie, ik zal u bekendmaken wat er in het laatste einde der gramschap geschieden zal; want op den vastgestelden tijd zal het einde zijn. Daniël 8:19.

Het eerste gebruik van het woord „uur” in Daniël hoofdstuk vier vertegenwoordigt 1798; hetgeen het einde was van de „eerste” van Gods verontwaardiging van „zeven tijden” tegen het noordelijke koninkrijk van Israël; de komst van de boodschap van de eerste engel ten tijde van het einde; en het einde van Nebukadnezars „zeven tijden” aan het „einde der dagen”.

Het tweede gebruik van het woord „uur” in Daniël hoofdstuk vier vertegenwoordigt 1844, hetgeen het einde was van de „laatste” gramschap van „zeven tijden” tegen het zuidelijke koninkrijk Juda. Het was tevens de komst van het onderzoekend oordeel en Nebukadnezars persoonlijke oordeel.

Hoofdstuk één beschrijft de geschiedenis van het drievoudige beproevingsproces en markeert de bekrachtiging van de boodschap van de eerste engel op 11 augustus 1840. Hoofdstuk vier stelt de komst van de boodschap van de eerste engel voor ten tijde van het einde in 1798 en dient over hoofdstuk één heen te worden gelegd. Hoofdstuk vier legt de nadruk op de boodschap van de eerste engel en haar waarschuwing voor het naderende oordeel, en markeert 22 oktober 1844 en de komst van de boodschap van de derde engel.

Samen vertegenwoordigen zij het begin, niet alleen van het adventisme, maar ook van de Verenigde Staten. Hoofdstukken één tot en met drie behandelen eveneens de geschiedenis aan het einde van het adventisme en het einde van de Verenigde Staten. Hoofdstuk vijf, en ook het getuigenis van Belsazar, stemt eveneens overeen met die eerste drie hoofdstukken.

Hoofdstuk één, in overeenstemming met hoofdstuk vier, vertegenwoordigt de beweging van de eerste engel en de geschiedenis toen het boek Daniël in de tijd van het einde, in 1798, werd ontsloten. De boodschap die toen werd ontsloten, wordt gesymboliseerd door het visioen van de rivier de Ulai, dat de toename van kennis vertegenwoordigt die vervat is in Daniël, hoofdstukken zeven, acht en negen.

In het derde jaar van de regering van koning Belsazar verscheen mij, ja mij, Daniël, een gezicht, na datgene wat mij in het begin verschenen was. En ik zag in een gezicht; en het geschiedde, toen ik zag, dat ik te Susan in het paleis was, dat in het gewest Elam is; en ik zag in een gezicht, en ik was bij de rivier de Ulai. Daniël 8:1, 2.

De hoofdstukken één tot en met drie, in samenhang met hoofdstuk vijf, stellen de beweging van de derde engel voor en de geschiedenis van de tijd waarin het boek Daniël in 1989 werd ontzegeld. De boodschap die toen werd ontzegeld, wordt gesymboliseerd door het visioen van de rivier de Hiddekel, dat de toename van kennis vertegenwoordigt die vervat is in de hoofdstukken tien, elf en twaalf.

En op de vierentwintigste dag van de eerste maand, terwijl ik mij bevond aan de oever van de grote rivier, die Hiddekel is. Daniël 10:4.

In het volgende artikel zullen wij onze beschouwing van de lijn van Nebukadnezar en Belsazar voortzetten.

„Er is behoefte aan een veel nauwkeuriger bestudering van het Woord van God. In het bijzonder dienen Daniël en de Openbaring aandacht te krijgen als nooit tevoren in de

geschiedenis van ons werk. Wellicht hebben wij in sommige opzichten minder te zeggen met betrekking tot de Romeinse macht en het pausdom, maar wij moeten de aandacht vestigen op hetgeen de profeten en de apostelen onder de inspiratie van de Geest van God hebben geschreven. De Heilige Geest heeft de zaken zó geleid, zowel bij het geven van de profetie als in de gebeurtenissen die daarin worden uitgebeeld, dat daardoor wordt geleerd dat de menselijke factor buiten het gezicht moet worden gehouden, verborgen in Christus, en dat de Here God des hemels en Zijn wet moeten worden verhoogd.

“Lees het boek Daniël. Roep, punt voor punt, de geschiedenis op van de koninkrijken die daarin worden voorgesteld. Aanschouw staatslieden, raden, machtige legers, en zie hoe God werkte om de hoogmoed van mensen te vernederen en menselijke heerlijkheid in het stof neer te leggen. God alleen wordt als groot voorgesteld. In het gezicht van de profeet wordt Hij gezien terwijl Hij de ene machtige heerser neerwerpt en een andere opricht. Hij wordt geopenbaard als de Monarch van het heelal, op het punt Zijn eeuwig koninkrijk op te richten—de Oude van dagen, de levende God, de Bron van alle wijsheid, de Heerser van het heden, de Openbaarder van de toekomst. Lees en begrijp hoe arm, hoe broos, hoe kortstondig, hoe dwalend, hoe schuldig de mens is wanneer hij zijn ziel tot ijdelheid verheft.”

“De Heilige Geest wijst ons door Jesaja op God, de levende God, als het voornaamste voorwerp van aandacht—op God zoals geopenbaard in Christus. ‘Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder; en men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst’ [Jesaja 9:6].”

“Het licht dat Daniël rechtstreeks van God ontving, werd in het bijzonder voor deze laatste dagen gegeven. De gezichten die hij aanschouwde aan de oevers van de Ulai en de Hiddekel, de grote rivieren van Sinear, zijn thans in vervulling, en alle voorzegde gebeurtenissen zullen spoedig hebben plaatsgevonden.

“Beschouw de omstandigheden van het Joodse volk toen de profetieën van Daniël werden gegeven. De Israëlieten waren in gevangenschap, hun tempel was verwoest, hun tempeldienst opgeschort. Hun godsdienst had haar middelpunt gehad in de ceremoniën van het offersysteem. Zij hadden de uiterlijke vormen van allesoverheersend belang gemaakt, terwijl zij de geest van de ware aanbidding hadden verloren. Hun erediensten waren verdorven door de overleveringen en gebruiken van het heidendom, en bij de uitvoering van de offerplechtigheden zagen zij niet verder dan de schaduw naar de werkelijkheid. Zij onderkenden Christus niet, het ware offer voor de zonden van de mensen. De Heere werkte om het volk in gevangenschap te brengen en om de diensten in de tempel op te schorten, opdat de uiterlijke ceremoniën niet de volle som van hun godsdienst zouden worden. Hun beginselen en praktijken moesten van het heidendom gezuiverd worden. De rituele dienst hield op, opdat de dienst van het hart herleefd zou worden. De uiterlijke heerlijkheid werd weggenomen, opdat het geestelijke geopenbaard zou worden.” Manuscript Releases, deel 16, 333, 334.